

βαίωσιν δὲ τῆς γνώμης του παραπέμπει εἰς Billoison, Anecdota Graeca Tom. II σελ. 246. Ἄλλ' ὁ κ. Σάθας δὲν ἐνόησε τί λέγει ὁ συγγραφεὺς πρὸς ὃν παραπέμπει. Ὁ Billoison δὲν ἠδύνατο νὰ περιπέσῃ εἰς τοιοῦτον σφάλμα, διότι ἀντέγραψε τὴν σημείωσιν ἐκ τοῦ χειρογράφου καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς βιβλιοθήκης. Ἴδου αἱ παρὰ τοῦ κ. Σάθα παρανοηθεῖσαι λέξεις τοῦ Billoison. Idem nunquam satis laudandus Bessarion. Codici 533, in quo varia ipsius opuscula, et quaedam inedita, hanc praemisit notam, quae libenter, ut spero, legetur, quemadmodum ea omnia quae pertinent ad summum illum virum: Τῶν ἐν ταῦθα κτλ. Ἀλλὰ καὶ ὁ πυρετώδης Καρδινάλιος λέγει σαφῶς, „ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ αὐτοῦ ἐξεθέμεθα“, οὐχὶ ἐνταύτῃ τῇ βιβλιοθήκῃ. Λέγει ἔτι ὅτι ὁ Βησσαρίων ἐπανεστρέψεν ἐξ Ἰταλίας εἰς Βυζάντιον (τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1440), „ἀλλ' ἐπανεστρέψε μετ' οὐ πολὺ εἰς Ἰταλίαν, ἔνθα ἐπισήμως κηρυχθεὶς ὑπὲρ τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας, ἔλαβεν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἐξωμοσίας πορφύραν καρδινάλιου τῷ 1439“. Πρῶτον ὑπάρχει ἀναχρονισμὸς, καὶ δεύτερον ἡ λέξις ἐξωμοσία δὲν σημαίνει ἄρνησιν θρησκείας, ὡς ὁ κ. Σάθας νομίζει. Ἄς παρατηρήσῃ τὴν σημασίαν τῆς λέξεως εἰς τὸ Λεξικόν.

σελ. 45. „Ἰωάννης Ἀργυρόπουλος τῷ 1434 ἐλθὼν εἰς Ἰταλίαν, ἐμαθήτευσε δαπάνῃ τοῦ Βησσαρίωνος εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦ Πάταβίου“. Ἄλλ' ὁ Βησσαρίων τῷ 1434 δὲν ὑπῆρχεν ἐν Ἰταλίᾳ. Αὐτὸς ὁ Σάθας μᾶς εἶπεν ἄνωτέρω σελ. 26, ὅτι ὁ Βησσαρίων μετέβη εἰς Ἰταλίαν τῷ 1438 ἔτει.

σελ. 61. Μετὰ τῶν συγγραμμάτων Ματθαίου τοῦ Καμαριώτου δὲν ἀριθμοῦνται 1) Κανὼν ἱαμβικός εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ Σταυροῦ. 2) Κανὼν ἱαμβικός εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν. 3) Κανόνες ὀκτώηχοι εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος. Οἱ δύο πρῶτοι σώζονται ἐν τῇ τῶν Παρισίων βιβλιοθήκῃ, οἱ δὲ τελευταῖοι ἐν τῇ ἐν Ἀθῶνι μονῇ τοῦ Παντοκράτορος.

